

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobkyně

Paradise Casino Admiral a.s., IČ 253 36 991
sídlem Komořany 146, 683 01 Komořany

proti
žalovanému

Generální ředitelství cel
sídlem Budějovická 7, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2024, č. j. 7286/2024-900000-312

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Základ sporu

1. Žalobkyně brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2024, č. j. 7286/2024-900000-312 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo částečně změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu (dále také jako „prvostupňový orgán“ nebo „celní úřad“) ze dne 5. 5. 2021, č. j. 370560/2021-510000-12.1 (dále jen „prvostupňové

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „zákon o hazardních hrách“) a přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) téhož zákona.

2. Žalobkyně brojí proti přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách, kterého se měla dopustit tím, že v rozporu s § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách na vnější části budovy a ve veřejně přístupné vnitřní části, kde se nachází provozovna, byla umístěna nepovolená reklama a forma propagace na provozování hazardní hry v rozsahu překračujícím zákonem stanovené omezení.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobkyně se konkrétně dopustila toho, že na vnějších částech budovy a ve veřejně přístupné vnitřní části byl umístěn podsvícený nápis CASINO ADMIRAL (nad vstupem do pasáže Kotva z ulice Revoluční); nápis ADMIRAL GAMES FOR THE WORLD na podkladu mapy světa a nápis DĚKUJEME ZA NÁVŠTĚVU. NASHLEDANOU. (nad vstupem do pasáže Kotva z pohledu do Revoluční ulice); nápis ADMIRAL na podkladu v dekoru stromu hojnosti s šipkou a nápisem BAR a nápisem www.casinoadmiralpraha.cz napravo od vstupu do pasáže Kotva z ulice Revoluční; nápis ADMIRAL, šipka a NONSTOP na modrém podkladu umístěna v pasáži Kotva s průhledem z ulice Revoluční; modrý nápis ADMIRAL s logem listu na bílém podkladu (ve výloze pasáže Kotva); nápis CASINO ADMIRAL na modrém podkladu (vstup z pasáže vede přes skleněné dveře do vstupní haly, ze které se jde dostat i do kasina), napravo a nalevo od vchodu logo zlatého stromu hojnosti na modrém podkladu (vstup z pasáže vede přes skleněné dveře do vstupní haly, ze které se jde dostat i do kasina).
4. Žalobkyně s odkazem na ustanovení § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách namítla, že správní orgány pojem „na budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází“ vyložily nepřiměřeně extenzivně. Žalobkyně v odvolání namítala, že dle čísla popisného se nápisy a kasino nacházejí v odlišných budovách, což má ilustrovat i výstřižek z mapy, který žalobkyně přiložila. Kasino žalobkyně je umístěno v budově označené číslem 655/1, zatímco propagace je na budově, případně v pasáži, budovy Kotva. Samotný vstup do kasina v pasáži budovy na adrese Revoluční 655/1, 110 00 Praha 1 je pak vzdálen desítky metrů.
5. Toto tvrdila žalobkyně již v průběhu správního řízení, správní orgány však nedostatečně zjistily skutkový stav a s námitkami se vypořádaly pouze odkazem na výklad zákona, aniž by blíže konkrétním a přezkoumatelným způsobem odůvodnily, z jakého důvodu je žalobkyně postihována za propagaci, která se zcela zjevně nachází na jiné budově než kasino. Vzhledem k tomu, že zákon o hazardních hrách blíže nedefinuje pojem „na budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází“, je žalobkyně toho názoru, že správní orgány měly tento pojem vyložit, případně definovat odkazem na jiný právní předpis. Žalovaný tak však neučinil, čímž porušil principy vyplývající z čl. 2 odst. 2 a čl. 39 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, které jsou použitelné pro oblast správního trestání.
6. Pojem „na budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází“, je nejednoznačný, neboť není vymezen přímo v daném zákoně ani na žádný jiný

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zákon neodkazuje. Zákaz analogie v neprospěch účastníka řízení je přitom podstatně intenzivnější ve chvíli, kdy je právní úprava nedokonalá, nepřesná a umožňující více výkladů. Jestliže zákonodárce vytvořil mezerovitý předpis, není možno to řešit analogií v neprospěch pachatele, ale naopak v neprospěch státu a respektovat požadavek určitosti a jasnosti veřejnoprávních předpisů.

7. Celní úřady si byly vědomy nejasnosti uvedené zákonné formulace, což vedlo k novelizaci, kdy ust. § 66 odst. 1 ve znění účinném od 1. 1. 2024, kam bylo nově ustanovení přesunuto, zní takto: „*Na budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází a v jejích bezprostřední blízkosti, nesmí být umístěna reklama, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace, zejména slovní, zvukové, pohyblivé, statické, světelné nebo grafické, na provozování hazardních her nebo získání výher.*“
8. Žalobce tak má za to, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, a současně žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav věci a dále věc nesprávně právně hodnotil.
9. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 15. 5. 2024 uvedl, že námitka nepřezkoumatelnosti je nedůvodná, neboť je zřejmé, z jakého skutkového stavu žalovaný vyšel, jak vyhodnotil pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je následně právně posoudil. K námitce, že podle čísla popisného se vytýkaná reklama a kasino nacházejí v odlišných budovách, se vyjádřil už celní úřad v prvostupňovém rozhodnutí, kde ji posoudil jako nedůvodnou. Ze snímku žalobkyně je zřejmé, že vytýkaná reklama byla umístěna v pasáži Kotva, tzn. v průchodu budovou vedoucím k provozovně žalobkyně. Vstup pasáží Kotva je jedním z možných vstupů do provozovny žalobkyně, přičemž vytýkaná označení je nutné posuzovat zejména ve vztahu k ustanovení § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách ve znění do 31. 12. 2023, který stanoví omezení venkovního vzhledu budovy s herním prostorem a veřejně přístupné vnitřní části budovy, v níž se herní prostor nachází.
10. Prvostupňový orgán doplnil, že omezení zakotvené v citovaném ustanovení se týká nejen reklamy, ale i jakéhokoli sdělení na provozování hazardních her či získání výher, a současně také jakéhokoli další formy propagace umístěné na budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází. Je nutno zohlednit i to, že pro spotřebitele, respektive příjemce reklamy, se budova jeví jako celek. Příjemce reklamy není povinný rozlišovat reklamy na budově, navíc když se tato budova jeví jako celek a zároveň musí případný zájemce o návštěvu provozovny využít právě onen průchod pasáží. Označením před vstupem do pasáže žalobkyně jednoznačně informuje kolemjdoucí, že uvnitř pasáže je kasino, které mohou navštívit a účastnit se případné hry.
11. Žalovaný souhlasil a poukázal dále na důvodovou zprávu k § 66 zákona o hazardních hrách, podle níž účelem omezení vztahujících se k budově, v níž se nachází herní prostor, je „*eliminace potenciálních negativních rizik vůči osobám, které se hazardních her primárně neúčastní*“. Jak dále uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, opakovanými nápisy na budově, resp. ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, mohla být upoutána pozornost kolemjdoucích na provozovnu a hazardní hry v ní provozované. Taková propagace mohla vzbudit zájem o hazardní hru a rozhodnutí hrát hazardní hru nejbližše dostupnou, čemuž ovšem chce právní úprava zabránit.
12. Pojem „*budova nebo veřejně přístupná vnitřní část budovy, ve které se herní prostor nachází*“ není dle žalovaného sporný či nejednoznačný, proto nepřistoupil k použití analogie a nepovažoval za nezbytné aplikovat zásadu in dubio (pro) mitius. Z ustanovení je zřejmý úmysl zákonodárce chránit osoby pohybující se v okolí herního prostoru a primárně se

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

neúčastníci hazardních her, a proto je stanoven zákaz umísťovat na budovu, v níž se herní prostor nachází, či v jejích veřejných vnitřních částech, jakékoli formy propagace na provozování hazardních her či získávání výher. Zákon nezakazuje plošně reklamu na hazardní hru, ale vylučuje umístění reklamy na prostor, kde se nachází herna či kasino, neboť tato může působit na všechny osoby, jež se v místě v blízkosti herního prostoru pohybují, a je způsobilá přilákat i zcela nové zákazníky.

13. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 4. 2023, č. j. 3 As 367/2020-36, který v bodech 13-14 uvedl, že „Z judikatury Nejvyššího správního soudu (viz rozsudky ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020 - 32, body 15-16; a ze dne 19. 8. 2022, č. j. 3 As 287/2020 - 34, bod 15) vyplývá, že § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách obsahuje absolutní zákaz reklamy, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace na provozování hazardních her nebo získávání výher umístěné na budově, ve které se herní prostor nachází. Účelem tohoto ustanovení je především zabránit nepovolenému lákání veřejnosti ke vstupu do herního prostoru.“
14. Není přitom výjimkou, že se kasino či herna nachází např. v obchodním centru, multifunkční budově nebo v pasáži, tzn. v objektech, které mají vícero vchodů a přístupů. Zákaz propagace hazardních her se přitom nevztahuje na adresní místo, jak namítá žalobkyně, ale omezení se týká venkovního vzhledu budovy, kde se nachází herní prostor, a jeho účelem je ochrana osob, jež se v blízkosti herního prostoru pohybují. Je zřejmé, že nápisy jsou umístěny nad vstupem či vedle vstupu do pasáže, resp. uvnitř pasáže, přičemž od samotného kasina jsou předmětné nápisy vzdáleny nikoli desítky metrů, jak uvádí žalobkyně, ale doslova „pár kroků“, jak vyplývá z videozáznamu z pasáže. Bylo by absurdní nechat namítané nápisy bez postihu, jestliže jejich účelem je, stejně jako u ostatních nápisů umístěných uvnitř pasáže, propagace herního prostoru umístěného v dané pasáži.
15. Žalovaný je tedy přesvědčen, že věc byla posouzena správně, rozhodnutí bylo dostatečně odůvodněno a skutkový stav byl řádně zjištěn. S ohledem na to navrhuje zamítnutí žaloby.

III.

Posouzení žaloby

16. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, neboť žalobkyně se ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. nevyjádřila a žalovaný s tímto postupem souhlasil.
17. Soud se nejprve zabýval žalobkyní tvrzenou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí.
18. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí spočívá dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2006, č. j. 31Ca 39/2005-70, č. 1282/2007 Sb. NSS). Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

j. 7 A 547/2002-24); pro rozpor výroku s odůvodněním (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003, č. j. 2 Ads 33/2003-78, č. 523/2005 Sb. NSS) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003, č. j. 7 A 181/2000-29, č. 11/2003 Sb. NSS), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, protože není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994, č. j. 6 A 63/93-22).

19. Rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je potom takové, z jehož odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23, publ. pod č. 27/1994 v SpP).
20. Městský soud v Praze je přesvědčen, že napadené rozhodnutí výše uvedeným judikatorním kritériím vyhovuje, neboť je z něj jednoznačně zřejmé, proč žalovaný rozhodl uvedeným způsobem, o čem rozhodl, přičemž v odůvodnění rozhodnutí popsal důvody a skutkové okolnosti, které k jeho rozhodnutí vedly. Napadené rozhodnutí je přehledným způsobem rozčleněno, přičemž obsahuje shrnutí relevantní právní úpravy, ze které žalovaný při svém rozhodování vycházel a o níž se výrok rozhodnutí opírá.
21. Žaloba dále obsahuje v podstatě jedinou námitku, dle níž správní orgány nesprávně vyložily slovní spojení „*na budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází*“ obsažené v § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách ve znění účinném do 31. 12. 2023. Žalobkyně tvrdí, že nápisy a propagace, za kterou byla správními orgány postižena, se nacházely na budovách s jiným číslem popisným než má budova, ve které se nachází herní prostor.
22. Dle ustanovení § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách ve znění účinném do 31. 12. 2023, *na budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází, nesmí být umístěna reklama, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace, zejména slovní, zvukové, pohyblivé, statické, světelné nebo grafické, na provozování hazardních her nebo získání výher.*
23. Soud má za to, že nelze z povahy věci vyžadovat, aby každý pojem měl svou legální definici. Je tedy nutno odmítnout námitku žalobkyně, že žalovaný měl uvedený pojem vyložit odkazem na jiný právní předpis, který tento pojem definuje. Takový požadavek by zcela znemožnil efektivní fungování práva jako takového, neboť by z něj činilo pouhý souhrn technických norem bez bližšího obsahu, které by však nebylo možné aplikovat s přihlédnutím ke konkrétním skutkovým okolnostem jednotlivých případů. V této souvislosti také soud doplňuje, že se z jeho pohledu nejedná o mezerovitý veřejnoprávní předpis. Rovněž pak musí odmítnout tvrzení, že žalovaný užil analogii v neprospěch žalobkyně, neboť žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec k použití analogie nepřistoupil.
24. Soud se přitom zcela ztotožňuje s názorem žalovaného, že ustanovení zákona o hazardních hrách je nutno vykládat teleologicky, jak ostatně dovodil také Krajský soud v Plzni v rozsudku ze dne 23. 2. 2022, č. j. 77 A 18/2019-56. K témuž závěru dospěl Krajský soud v Praze v rozsudku ze dne 20. 12. 2022, č. j. 54 Af 24/2020-63, když uvedl, že „*Ustanovení § 66 odst. 2 ve spojení s § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách tak představuje přestupek*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ohrožovací, neboť jeho smyslem je prevence, respektive preventivní ochrana zákonem o hazardních hrách chráněného zájmu. Ze systematiky zákona o hazardních hrách i z důvodové zprávy (srov. Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna, VII. volební období, 2015, tisk č. 578) vyplývá, že jedním z jeho cílů je zajištění vysoké ochrany spotřebitelů a zajištění opatření k předcházení a potírání sociálně patologických jevů spojených s provozováním hazardních her. V souladu s tímto cílem je pak nutno přistupovat i k výkladu a aplikaci jednotlivých ustanovení tohoto zákona.“

25. Tento závěr podporují i další zdroje. Například důvodová zpráva k zákonu č. 349/2023 Sb., kterým bylo dotčené ustanovení § 66 zákona o hazardních hrách novelizováno, k příslušnému bodu uvádí, že *„Nově se v § 66 odst. 1 rozšiřuje zákaz umístění reklamy, sdělení nebo jakékoliv jiné formy propagace na provozování hazardních her i na takovou reklamu, která je umístěna v bezprostřední blízkosti budovy, ve které se nachází herní prostor. Toto rozšíření reaguje na dosavadní zkušenosti dozorových orgánů, kdy byl zákaz reklamy na herní prostor umístěné na budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které je herní prostor umístěn, provozovateli obcházen umístováním např. tzv. „áčkových“ cedulí v bezprostřední blízkosti herního prostoru či umístováním reklamy na budovy, které sousedí s budovou, ve které je umístěn herní prostor.“* (pozn. podtržení doplněno soudem).
26. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 4. 2023, č. j. 3 As 367/2020-36, na který odkázal také žalovaný, je přitom hlavním účelem § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách ve znění účinném do 31. 12. 2023 především zabránit nepovolenému lákání veřejnosti ke vstupu do herního prostoru. Uvedenou optikou je tedy nutno nazírat i situaci v nyní projednávané věci a pojem „budova, ve které se nachází herní prostor“ vykládat širěji. Novela měla dle soudu za úkol právě předcházet nejenom obcházení tohoto ustanovení, ale i sporům o jeho výklad.
27. Městský soud zcela souhlasí s názorem, že průměrný spotřebitel nerozlišuje to, zda jde z hlediska katastrálního či z hlediska stavebního či z hlediska jejího označení o jednu nebo více budov, nýbrž rozhodující je to, jak se uvedené prostory a budovy jeví ve skutečnosti. Není přitom pochyb o tom, že v případě obchodního domu a obchodní pasáže se uvedené prostory kolemjdoucím osobám i návštěvníkům prostor jeví z hlediska funkčního jako jeden celek, jedna budova. Citované závěry literatury a judikatury rovněž potvrzují, že postup, kdy žalobkyně rozmístila nápisy směřující k propagaci herního prostoru, byl zcela zjevně veden cílem obejít smysl a účel ustanovení § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách ve znění účinném do 31. 12. 2023. Jde tedy o jednání spočívající v obcházení zákona, které je sice doslovně vzato v souladu s příslušnou zákonnou úpravou, je však zcela v rozporu s výše citovanými cíli a účely zákona o hazardních hrách. Takovému jednání správní orgány, potažmo soudy, nemohou poskytovat právní ochranu.
28. Městský soud v Praze tedy uzavírá, že pojem *„v budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází“* obsažený v ustanovení § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách ve znění účinném do 31. 12. 2023 je nutno vykládat z hlediska jeho účelu. Umístění propagace herního prostoru na sousední budovu, která má jiné číslo popisné, avšak nachází se v bezprostřední blízkosti herního prostoru, je jednáním, které zcela odporuje smyslu a účelu uvedeného ustanovení. Žalobní námitka je tak nedůvodná.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

29. Pro shora uvedené důvody tak soud neshledal žalobu důvodnou a v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
30. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. srpna 2024

JUDr. Slavomír Novák v..r

předseda senátu